

ΟΙ ΔΥΟ ΚΟΣΜΟΙ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ

Δ. Γρ. Καμπούρογλου

Ειδυλλική Σκηνή

Οι Δύο Κόσμοι, Αθήνα

τχ. 30 (19 Μαΐου 1896), σ. 351

ΕΙΔΥΛΛΙΑΚΗ ΣΚΗΝΗ

(Δάσος. Βράχος. Ἐπί τῶν ποδῶν τὰ δεξιὰ κάθεται ἕνας βοσκὸς σταυροπόδι. Ἐπί τῶν ποδῶν τὰ ἀριστερὰ ἄλλος βοσκὸς εἶναι ξαπλωμένος).

Βοσκὸς Α' (πρὸς τὸν Β')
Τὶ ἐάπλωσες σάν πάτερο;
Βοσκὸς Β' (μισοσηκώνεται)
Τὶ θέλεις γιὰ, νὰ κάνω;
Βοσκὸς Α' (σηκώνεται)
Σὰ σοῦ βαστάει πηδᾶμ' στής τρεῖς;
Βοσκὸς Β'
Σὰ δὲ βαρεῖσαι πηδᾶ! ..
(ξαπλώνεται πάλιν).
Βοσκὸς Α'
Σὰ θέλεις παρατρέχουμε;
Βοσκὸς Β'
Δὲν τὸ κουνᾶω νυστάζω.
Βοσκὸς Α'
Λιθίρι παραρρίχνουμε;
Βοσκὸς Β'
Μπρὲ δὲ ἐσφόρτωνέ μου! ..
κι' ὀλονυχτὴς δὲν ἐκλείσα 'ματ' μετὰ τὰ κατοῖκια.
Βοσκὸς Α'
Δὲν παίρνομε κἄνα σκοπὸ; δὲ στρώνομε τρα-
[ροῦδι;
νὰ ἴδουμὲ ποῖος ἀπὸ τοῦς δυὸ τὸν ἄλλον θά
[ρωπάσει;
Σὰ σοῦ βαστάει ἐλα ντέ! ..
(κάνει λαρυγγισμὸς τινὰς καὶ κατόπιν
αὐτῶν)
Βοσκὸς Β' (πρὸς τὸν πρῶτοντα)
Βοσκὸς Α' (ξενυστάζει)
"Ε! .. βάλειμ' ἕνα στοιχημα; ..
Βοσκὸς Α'
Μία ὀκὰ στὰ δύο.
ὀποιος κερδέψη ἀπὸ τοῦς δυὸ πίνει καὶ δὲν
[πλερώνει.
Πάει;
Βοσκὸς Β'
Τὸ παρατρέχομε.
Βοσκὸς Α'
Τόκα λοιπόν.
(πλησιάζουν καὶ δίδουν τὰς χεῖράς των)
Στὴ χῶρα
τὴν Κυργιακὴ ὀπου ἔρχεται.
Βοσκὸς Β'
Τὴν Κεργιακὴ ἄς εἶναι.
Βοσκὸς Α'
Ποῖος θ' ἀρχινήσει τὸ σκοπὸ;
Βοσκὸς Β'.
Ἐοὐ ποῦ τὸ πρωτόειπες.
(ἐπιστρέφουν εἰς τὰς θέσεις των)
Βοσκὸς Α' (τραγουδεῖ)
Ἐχάρα' ἢ Ἀνατολή
ἐρρόδισε κ' ἢ Δύσι
καὶ στὸ κλαράκι τὸ πουλι
τραγοῦδι θ' ἀρχινήσει.

* *

Τραγουδῆσε μ' αὐτὸ καὶ σὺ
τὸν πόνο τῆς καρδίης σου
πρὶν φύγῃ ἢ νεότητ' σου ἢ χρυσὴ
καὶ ὀδύση ἢ λεόντια σου.

* *

Προβάτια μου καλὰ
κοιμηθῆτε σιγαλὰ
φίου-φίου-φίου . . .
Τὰ πρόβατα (ἐντὸς τῶν παρασκη-
νίων μετ' ἐλαφρῶν κωδωνισμῶν)
Μπτεεεε . . .
Βοσκὸς Β' (τραγουδεῖ)
"Ἄν τρεμοσούση ὁ Ἀλγερινὸς
λαμποκοπάει ἢ ματιὰ τῆς

καὶ λησμονεῖται ὁ ὄρφανος
μέσα στὴν ἀγκαλιὰ τῆς.

* *

"Ἄν ὄγηκε ὁ ἥλιος ὁ λαμπρὸς
πῆλι θῶ Βασιλέψη
μὰ δὲ θά φύγη ὁ γομπρός
ὡς ποῦ νὰ ἀναφῆξη.

* *

Κατοικάκια μου τρελλὰ
σκαρφαλώστε στὰ ἕψηλα
φίου-φίου-φίου . . .
Τὰ κατοίκια (ἐντὸς τῶν παρα-
σκηνίων μετ' ἐλαφρῶν κωδωνισμῶν)
Μπτεεεε . . .
(Κάνει λαρυγγισμὸς τινὰς, τὸν μιμνεῖται
καὶ ὁ ἄλλος καὶ οὕτω καθέτης κατ' ἀρχὰς βρα-
δέως κατόπιν ταχύτερον, τέλος ὡς δαμονι-
σμέναι).
(Ἄκοῦται ἰσχυρὸς κωδωνισμὸς τῶν κατοί-
κων ἐντὸς τῶν παρασκηνίων).
Βοσκὸς Α' (γελῶν)
Δακίσατε τὰ γέλια σου . . .
Βοσκὸς Β'.
Μπρὲ πάν πανάθειμά τα,
διαβάται θά σκιαχτήκανε . . .
(Ἀναπνέει καὶ τρέχει πηδῶν παραφόρος,
κευπῶν τὴν ῥάβδον του καὶ περιῶν ἐξαγαγι-
ζεται).
Βοσκὸς Α' (πρὸς τὸν πρῶτοντα)
Ποῦ νὰ ὀρεθῶν διαβάταις!
θὰν τᾶσκιαξ' ἢ φωνάρα σου! .. γιὰ λῦκο θά σὲ
[πῆραβ
(γελᾷ παρατηρῶν μακράν)
Δγάλια μουρ! .. θά τοακιστῆς! .. Πάει! ..
πίσ' ἀπ' τὸν ἥλιο! ..
(καθ' ἑαυτὸν)
κἄλλιο γῶν ποῦχω πρόβατα, τὰ ἔχ' τὰ ὀλογημένα
ὀπου τὰ λένε τοῦ θεοῦ γιὰ νὰ τὰ τρών' οἱ
[ἀνθρώποι . . .
Ἐγὼ 'μαι ἀφέντης, ὄχι αὐτὸς . . .
(Ἄκούεται ἰσχυρὸς κωδωνισμὸς καὶ τῶν προ-
βάτων του).
Μπὰ καὶ τὰ πρόβατά μου
ἐστρελλαθῆκανε κι' αὐτά! .. τί διάβολο νὰ
ἔπαθαν! ..
(φρέγγει ὀρμαί . . . καὶ αὐτὸς ἐκ τῆς ἀντιθέτου
διευθύνσεως).

Δ. Γ. Κ. Κιμπούρογλου.